Vijfde college algoritmiek

6 maart 2015

Exhaustive search
Graafwandelingen
Backtracking

Exhaustive search: brute force benadering voor problemen die te maken hebben met het vinden van een element met een speciale eigenschap binnen een verzameling van bijv. permutaties of deelverzamelingen of toestanden of ...

Methode:

. construeer op een systematische manier alle kandidaat-oplossingen, bijvoorbeeld alle deelverzamelingen of alle permutaties van de getallen 1 t/m n; dat zijn er exponentieel veel

. evalueer elk van deze mogelijke oplossingen

. retourneer een/de kandidaatoplossing met de gevraagde eigenschap (als die bestaat) (*)

(*) soms, zoals bij optimalisatieproblemen, *moet* je daartoe alle kandidaatoplossingen gezien hebben

Traveling Salesman Problem (handelsreizigersprobleem)

Gegeven n steden waarvan alle onderlinge afstanden bekend zijn.
Gevraagd: de/een kortste route die elke stad precies één keer aandoet, en weer terugkeert in het vertrekpunt.
Ofwel: vind de/een kortste Hamiltonkring in een samenhangende gewogen (volledige) graaf.

Voorbeeld:

minimale route
a b d c a
(of a c d b a)

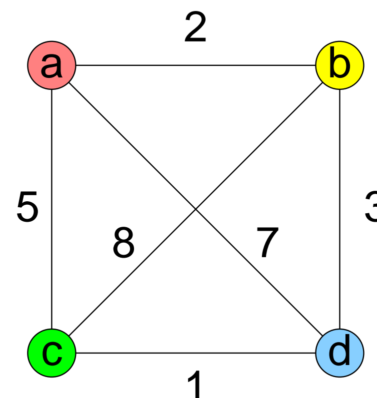

Route	**Lengte**
a $\to$ b $\to$ c $\to$ d $\to$ a	$2+8+1+7=18$
a $\to$ b $\to$ d $\to$ c $\to$ a	$2+3+1+5=11$
a $\to$ c $\to$ b $\to$ d $\to$ a	$5+8+3+7=23$
a $\to$ c $\to$ d $\to$ b $\to$ a	$5+1+3+2=11$
a $\to$ d $\to$ b $\to$ c $\to$ a	$7+3+8+5=23$
a $\to$ d $\to$ c $\to$ b $\to$ a	$7+1+8+2=18$

Complexiteit: minstens $\Theta((n-1)!)$, immers alle $(n-1)!$ mogelijke Hamiltonkringen worden bekeken.

Knapzakprobleem

Gegeven n objecten, met gewicht $w_1, \ldots, w_n$ en waarde $v_1, \ldots, v_n$, en een knapzak met capaciteit W.
Gevraagd: de meest waardevolle deelverzameling der objecten die in de knapzak past (dus met totaalgewicht $\leq W$).

Voorbeeld:

object	gewicht	waarde
1	8	42
2	3	14
3	4	40
4	5	27

knapzakcapaciteit 12

deelverzameling	gewicht	waarde
$\emptyset$	0	0
$\{1\}$	8	42
$\{2\}$	3	14
$\{3\}$	4	40
$\{4\}$	5	27
$\{1,2\}$	11	56
$\{1,3\}$	12	82
$\{1,4\}$	13	te zwaar
$\{2,3\}$	7	54
$\{2,4\}$	8	41
$\{3,4\}$	9	67
$\{1,2,3\}$	15	te zwaar
$\{1,2,4\}$	16	te zwaar
$\{1,3,4\}$	17	te zwaar
$\{2,3,4\}$	12	81
$\{1,2,3,4\}$	20	te zwaar

Complexiteit: minstens $\Theta(2^n)$, immers alle 2^n deelverzamelingen van n objecten worden bekeken.

Assignmentproblem (toewijzingsprobleem)

Gegeven n personen en n taken (jobs). Persoon i kan taak j doen voor `kosten`$[i][j]$ euro.
Gevraagd: de/een toewijzing van de personen aan de jobs (één persoon per job en één job per persoon) met minimale kosten.

Voorbeeld:

	job 1	job 2	job 3	job 4
Anna	9	2	7	8
Bob	6	4	3	7
Carla	5	8	1	8
David	7	6	9	4

$n = 4$

	job 1	job 2	job 3	job 4
Anna	9	2	7	8
Bob	6	4	3	7
Carla	5	8	1	8
David	7	6	9	4

```
1,2,3,4 -> 9+4+1+4 = 18
1,2,4,3 -> 9+4+8+9 = 30
1,3,2,4 -> 9+3+8+4 = 24
1,3,4,2 -> 9+3+8+6 = 26
1,4,2,3 -> 9+7+8+9 = 33
1,4,3,2 -> 9+7+1+6 = 23
2,1,3,4 -> 2+6+1+4 = 13
2,1,4,3 -> 2+6+8+9 = 25
2,3,1,4 -> ..
2,3,4,1 -> ..
2,4,1,3 -> ..
2,4,3,1 -> ..
3,1,2,4 -> ..
3,1,4,2 -> ..
3,2,1,4 -> ..
3,2,4,1 -> ..
3,4,1,2 -> ..
3,4,2,1 -> ..
4,1,2,3 -> ..
4,1,3,2 -> ..
4,2,1,3 -> ..
4,2,3,1 -> ..
4,3,1,2 -> ..
4,3,2,1 -> ..
```

De goedkoopste toewijzing is hier `2,1,3,4`, met kosten 13.

Complexiteit: minstens $\Theta(n!)$, immers alle $n!$ mogelijke toewijzingen worden bekeken.

* Exhaustive search algoritmen werken i.h.a. **alleen voor kleine probleeminstanties** in acceptabele tijd

* Voor veel problemen zijn er veel efficiëntere algoritmen bekend (Eulerkring, kortste paden, toewijzingsprobleem)

* Voor andere problemen is exhaustive search (of varianten daarop) in essentie de enig bekende oplossing (handelsreizigersprobleem, knapzakprobleem)

- Bij veel (graaf)problemen is het nodig om alle knopen van de graaf op een systematische manier te bezoeken

- **Graafwandelingen:**

  1. Depth-first-search: te vergelijken met WLR-wandeling bij bomen

  2. Breadth-first-search: te vergelijken met niveau-orde wandeling bij bomen

- De wandeling begint in een gegeven knoop v van de graaf.
- Vanuit een zojuist bezochte knoop wordt vervolgens steeds een aangrenzende -nog onbezochte- knoop bezocht, en van daaruit op dezelfde manier verder gelopen tot je niet verder kan.
- In dat geval wordt teruggegaan naar de knoop waar je net vandaan kwam, en wordt een andere aangrenzende knoop daarvan bezocht, en zo verder tot je weer bij v terug bent.
- Aangrenzende knopen kunnen bijvoorbeeld altijd in alfabetische volgorde bezocht worden.
- Een knoop wordt steeds als reeds bezocht gemarkeerd op het moment dat deze voor de eerste keer bekeken wordt.
- Alle knopen die vanuit v bereikbaar zijn worden zo precies één keer bezocht. Voor niet-samenhangende grafen moet bovenstaande telkens herhaald worden vanuit een resterende, nog niet bezochte knoop.
- Depth-first-search kan recursief of met behulp van een stapel worden geïmplementeerd.

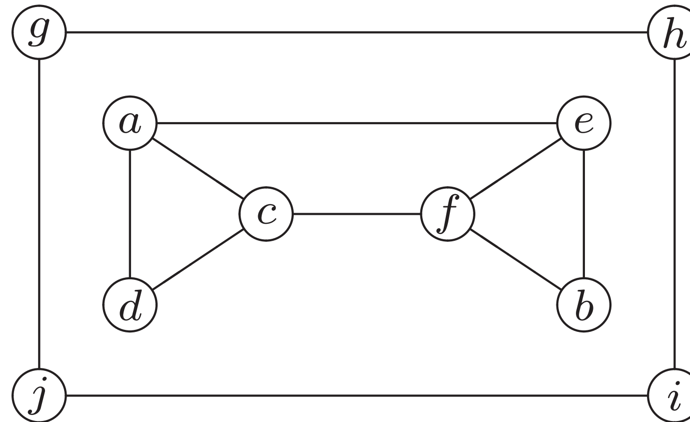

Met een stapel:

-zet een knoop op stapel wanneer deze voor het eerst bezocht wordt

-haal een knoop van stapel zodra het een dead end is geworden
(alle buren gehad)

Depth-First Search

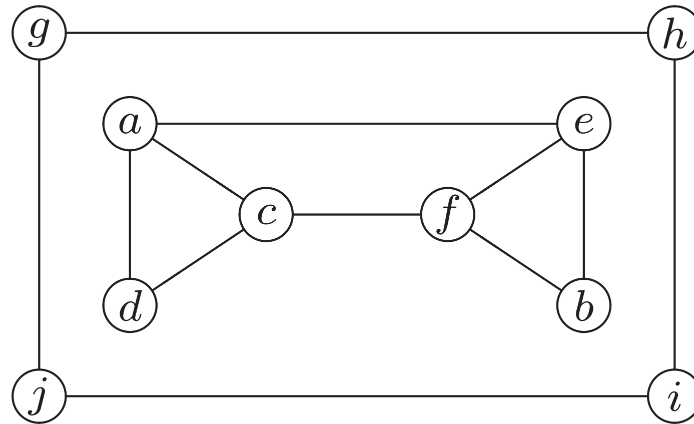

	$e_{6,2}$	
	$b_{5,3}$	$j_{10,7}$
$d_{3,1}$	$f_{4,4}$	$i_{9,8}$
$c_{2,5}$		$h_{8,9}$
$a_{1,6}$		$g_{7,10}$

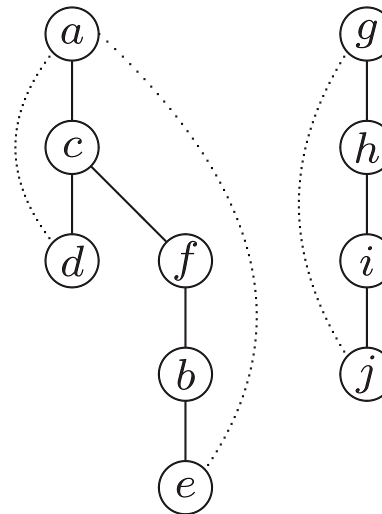

Pseudo-code DFS

```
ALGORITME DFS (G)
// Implementeert DFS wandeling door gegeven graaf
// Invoer: Graaf G = (V,E)
// Uitvoer: Graaf G met zijn knopen genummerd in de volgorde
//          waarin ze bij DFS wandeling voor het eerst worden ontdekt

{ for  elke knoop v in V  do
    mark[v] = 0;   // nog niet bezocht
  od
  teller = 0;
  for  elke knoop v in V  do
    if  mark[v] == 0  then
      dfs (v);
    fi
  od
}
```

Pseudo-code DFS (vervolg)

```
dfs (v)
// Bezoekt recursief alle nog onbezochte knopen die via een pad
// met v zijn verbonden, en nummert deze in de volgorde waarin
// ze worden ontdekt, met globale variabele ‘teller’
{ teller ++;
  mark[v] = teller;
  for  elke buurknoop w van v  do
    if  mark[w] == 0  then
      dfs (w);
    fi
  od
}
```

Er is ook een niet-recursieve implementatie, met een expliciete stapel

- De wandeling begint in een gegeven knoop v van de graaf.
- Vanuit een zojuist bezochte knoop worden eerst alle aangrenzende -nog onbezochte- knopen bezocht, dan de daaraan grenzende knopen (voor zover nog niet eerder bezocht), en zo verder totdat alle bereikbare knopen bezocht zijn.
- Knopen worden zo bezocht in volgorde van hun afstand vanaf v.
- Aangrenzende knopen kunnen bijvoorbeeld altijd in alfabetische volgorde bezocht worden.
- Bij de implementatie gebruiken we een rij. In de eerste stap wordt v gemarkeerd als bezocht en in de rij gezet. In elke volgende stap wordt de voorste knoop uit de rij gehaald, en worden diens buren gemarkeerd als bezocht en in de rij geplaatst.
- Alle knopen die vanuit v bereikbaar zijn worden zo precies één keer bezocht. Voor niet-samenhangende grafen moet bovenstaande telkens herhaald worden vanuit een resterende, nog niet bezochte knoop.

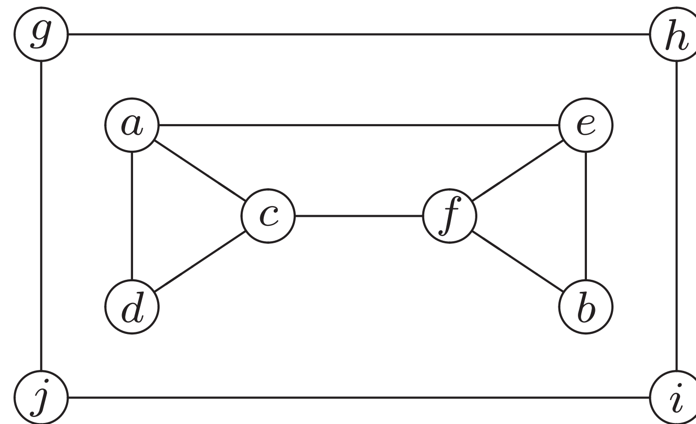
g
h
a
e
c
f
d
b
j
i

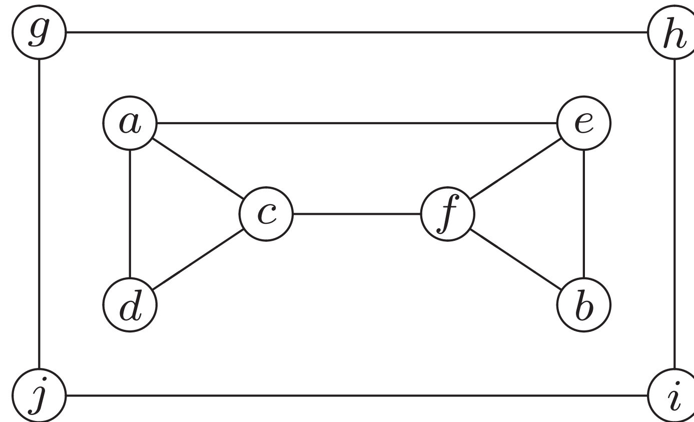

a_1 c_2 d_3 e_4 f_5 b_6
g_7 h_8 j_9 i_{10}

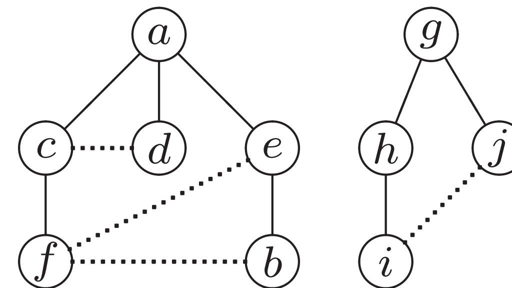

```
ALGORITME BFS (G)
// Implementeert BFS wandeling door gegeven graaf
// Invoer: Graaf G = (V,E)
// Uitvoer: Graaf G met zijn knopen genummerd in de volgorde
//          waarin ze bij BFS wandeling worden bezocht

{ for  elke knoop v in V  do
    mark[v] = 0;   // nog niet bezocht
  od
  teller = 0;
  for  elke knoop v in V  do
    if  mark[v] == 0  then
      bfs (v);
    fi
  od
}
```

Pseudo-code BFS (vervolg)

```
bfs (v)
// Bezoekt alle nog onbezochte knopen die via een pad
// met v zijn verbonden, en nummert deze in de volgorde waarin
// ze worden bezocht, met globale variabele ‘teller’
{ teller ++;
  mark[v] = teller;
  initialiseer queue met v erin;
  while  queue is niet leeg  do
    for  elke buurknoop w van voorste-knoop-in-queue  do
      if  mark[w] == 0  then
        teller ++;
        mark[w] = teller;
        voeg w toe aan queue;  // achteraan
      fi
    od
    verwijder voorste knoop uit queue;
  od
}
```

DFS vs BFS

	DFS	**BFS**
Data structuur	een stapel	een queue
Aantal volgordes knopen	twee volgordes	één volgorde
Soorten takken (onger. grf)	tree en back edges	tree en cross edges
Toepassingen	samenhang,	samenhang
	acycliciteit,	acycliciteit
	'articulation points'	minimum-tak pad
Efficiëntie voor adj. matrix	$\Theta(\lvert V\rvert^2)$	$\Theta(\lvert V\rvert^2)$
Efficiëntie voor adj. list	$\Theta(\lvert V\rvert + \lvert E\rvert)$	$\Theta(\lvert V\rvert + \lvert E\rvert)$

Bij veel problemen gaat het erom een element met een speciale eigenschap te vinden binnen een ruimte die exponentieel groeit als functie van de invoergrootte. Dan wordt meestal backtracking gebruikt als goed alternatief voor ES.

Exhaustive search genereert alle kandidaatoplossingen en haalt daar het speciale element tussenuit.

Backtracking

- bouwt kandidaatoplossingen component voor component (stap voor stap) op,
- kijkt al tijdens de constructie of de deeloplossing nog tot een oplossing kan leiden en
- zo niet, breidt dan de deeloplossing niet verder uit

Op deze manier spaar je soms veel werk uit en kun je dus grotere probleeminstanties oplossen.

Backtracking versus exhaustive search

Exhaustive search bekijkt *alle* volledige kandidaatoplossingen.
Backtracking controleert telkens van deeloplossingen of ze nog aan de eisen/restricties voldoen; zo niet, dan weet je zeker dat alle uitbreidingen van deze deeloplossing ook niet voldoen, dus die hoef je dan niet meer expliciet te bekijken.

Voorbeeld
Gegeven de rij $A =$ `3, 1, 4, 1, 5, 9, 2, 6, 5, 7`.
Gevraagd: de/een langste *stijgende* deelrij (met volgorde der elementen als in A zelf).

Basisidee backtracking

- bouw een oplossing stap voor stap op en controleer steeds of de deeloplossing in conflict komt met de restricties/eisen, en nog wel tot een oplossing kan leiden

- op elk moment kun je kiezen uit een aantal mogelijke vervolgstappen; maak een keuze en ga langs die weg verder met het opbouwen van de oplossing

- als een keuze op niets uitloopt, herzie je deze keuze en probeer je een andere mogelijkheid

Vergelijk het vinden van de uitgang in een doolhof: loop steeds verder en als je bij het zoeken vastloopt, ga terug op je pad om het laatste open alternatief te proberen

Het acht koninginnenprobleem luidt als volgt:

1. Kun je 8 dames (koninginnen) op een 8 bij 8 schaakbord zetten zonder dat zij elkaar aanvallen ($=$ in één keer kunnen slaan)?
2. Zo ja, op hoeveel verschillende manieren kan dat?

En nu **algemeen**:

Op hoeveel manieren kun je n dames op een n bij n bord plaatsen zonder dat zij elkaar aanvallen?

Een dame kan in één zet een willekeurig aantal vakjes naar links, rechts, onder, boven of diagonaal schuiven.

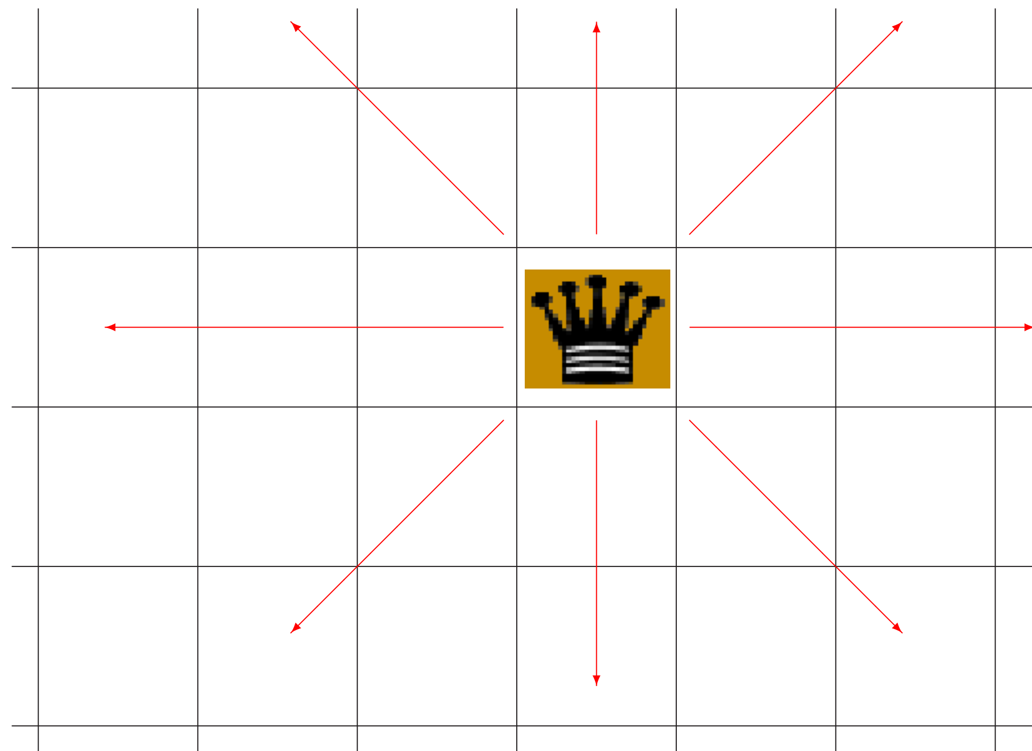

Een oplossing is onderstaande configuratie:

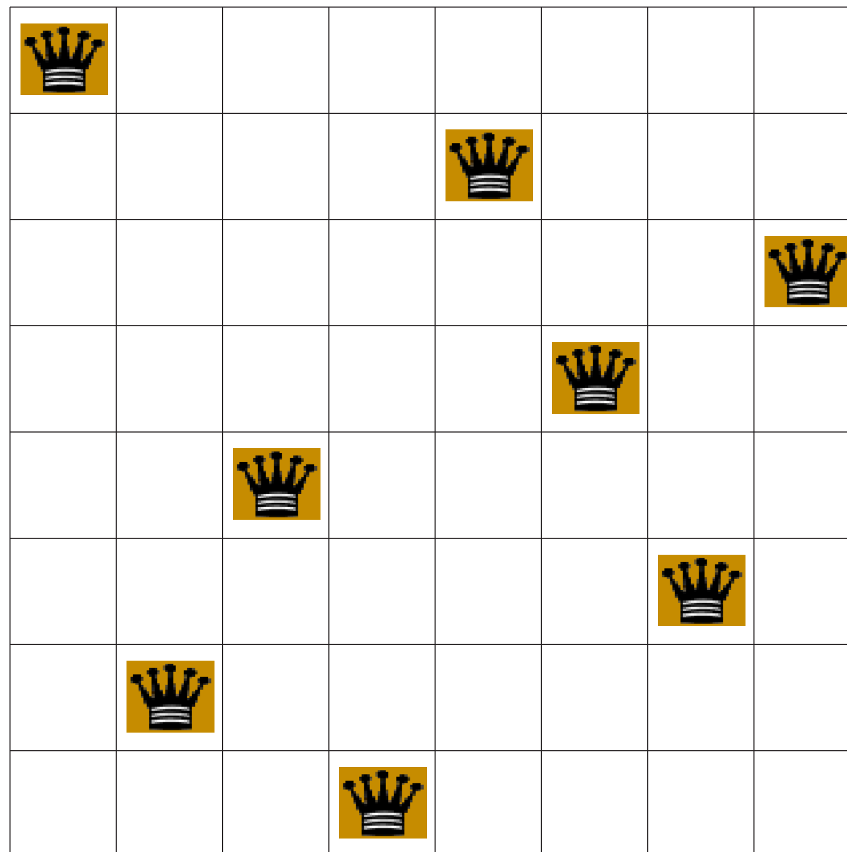

dit correspondeert met
de volgende permutatie:

1 5 8 6 3 7 2 4

Op het 8×8 schaakbord zijn er 92 oplossingen. In essentie zijn er 12 verschillende oplossingen, waaruit je door draaien en spiegelen (8 mogelijkheden) ze allemaal kunt maken. Er is één wat meer symmetrische oplossing.

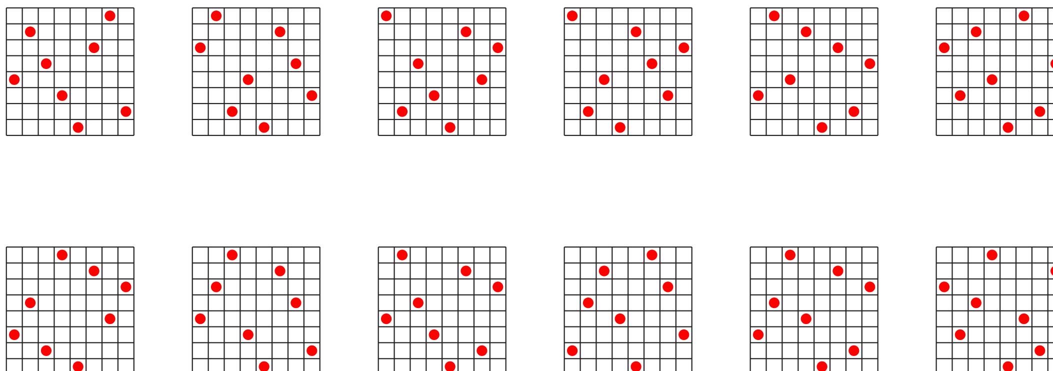

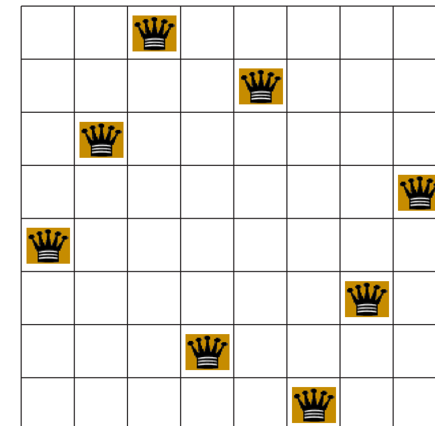

Aantallen oplossingen

n	aantal	echt aantal	$n!$
1	1	1	1
2	0	0	2
3	0	0	6
4	2	1	24
5	10	2	120
6	4	1	720
7	40	6	5040
8	92	12	40.320
9	352	46	362.880
10	724	92	3.628.800
11	2680	341	39.916.800
12	14.200	1787	479.001.600
13	73.712	9233	
14	365.596		

W. Ahrens, 1910

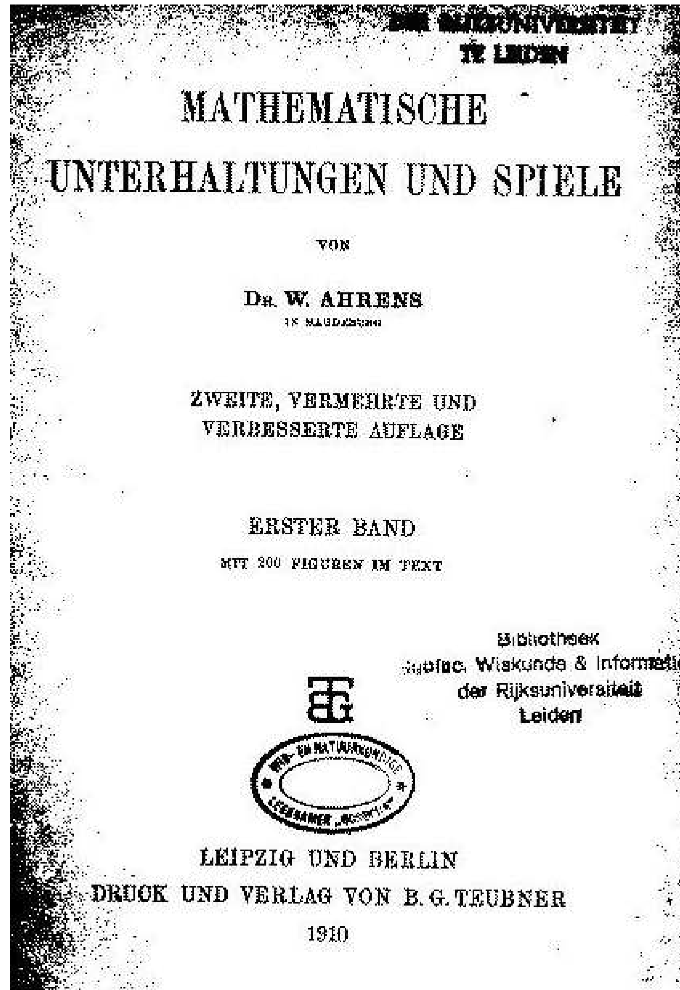
DER RIJKSUNIVERSITEIT TE LEIDEN

MATHEMATISCHE UNTERHALTUNGEN UND SPIELE

VON

DR. W. AHRENS
IN MAGDEBURG

ZWEITE, VERMEHRTE UND VERBESSERTE AUFLAGE

ERSTER BAND

MIT 200 FIGUREN IM TEXT

Bibliotheek
Wiskunde & Informatica
der Rijksuniversiteit
Leiden

LEIPZIG UND BERLIN
DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER
1910

Kapitel IX.

Das Achtköniginnenproblem.

§ 1. **Historische Einleitung.**

In der „Illustrirten Zeitung" vom 1. Juni 1850 (Nr. 361, 14. Bd., p. 352) findet sich unter der Rubrik „Schach" „Eine in das Gebiet der Mathematik fallende Aufgabe von Herrn Dr Nauck in Schleusingen" folgenden Inhalts: „**Man kann 8 Schachfiguren, von denen jede den Rang einer Königin hat, auf dem Brett so aufstellen, daß keine von einer anderen geschlagen werden kann.**"[†] In der Nummer vom 21. September

*) „Wesir" für unser „Königin". Ich entnehme dies Wort aus A. v. d. Linde, „Geschichte u. Litteratur des Schachspiels", II, p. 257.

†) Irrtümlicherweise wird diese Stelle zumeist als das erste Vorkommen unseres Problems zitiert. Die Aufgabe ist jedoch bereits in der Schachzeitung, herausgegeben von der Berliner Schachgesellschaft, Bd. III, 1848, p. 363 von einem ungenannten „Schachfreund" gestellt worden, und zwar war, wie Max Lange („Handbuch der Schachaufgaben", Leipzig 1862, p. 30, Anm. 6) „nach einer direkten persönlichen Mittheilung" angibt, dieser „Schachfreund" Max Bezzel in Ansbach. — Wenn wir trotzdem oben die Geschichte des Problems an jene Nauck'sche Behandlung anknüpfen, so bestimmt uns hierbei der Umstand, daß die Fragestellung in der „Schachzeitung" zunächst nur 2 spezielle Lösungen (s. Schachzeitung IV, 1849, p. 40) gezeitigt und anscheinend überhaupt kein sonderliches Interesse für unser Problem

14*

n	Stammlösungen doppelt-symmetrische	einfach-symmetrische	un-symmetrische	zusammen	Gesamtzahl aller Lösungen
2				0	0
3				0	0
4	1			1	2
5	1		1	2	10
6		1		1	4
7		2	4	6	40
8		1	11	12	92
9		4	42	46	352
10		3	89	92	724
11		12	329	341	2680
12	4	18	1744	1766	14032

Een brute force (exhaustive search) aanpak:

> Genereer alle mogelijke configuraties van n dames op een n bij n bord, en controleer van elk daarvan of de dames elkaar al dan niet aanvallen.

Het aantal te controleren kandidaatoplossingen is hier exponentieel:

- n^n onder de aanname: één dame per rij
- $n!$ onder de aanname: één dame per rij en één per kolom; dit zijn gewoon alle permutaties van 1 t/m n

Basisidee backtracking

- bouw een oplossing stap voor stap op en controleer steeds of de deeloplossing in conflict komt met de restricties/eisen, en nog wel tot een oplossing kan leiden

- op elk moment kun je kiezen uit een aantal mogelijke vervolgstappen; maak een keuze en ga langs die weg verder met het opbouwen van de oplossing

- als een keuze op niets uitloopt, herzie je deze keuze en probeer je een andere mogelijkheid

Backtracking versus exhaustive search

Exhaustive search bekijkt *alle* volledige kandidaatoplossingen. Dat zijn hier alle permutaties van 1 t/m n.

Backtracking controleert telkens van deeloplossingen (standen waarbij nog niet alle dames op het bord (hoeven te) staan) of ze nog aan de eisen/restricties voldoen; zo niet, dan weet je zeker dat alle uitbreidingen van deze deeloplossing ook niet voldoen, dus die hoef je dan niet meer expliciet te bekijken.

Soms spaar je zo heel veel uit.

Voorbeeld:

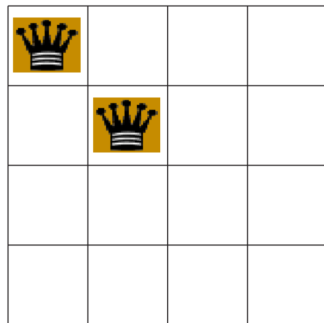

Alle $(n-2)!$ kandidaatoplossingen met de eerste twee dames op de aangegeven posities behoeven niet verder onderzocht te worden!

De eerste twee dames vallen elkaar immers al aan.

Nog meer dames neerzetten heeft dus geen zin

Oplossingen dames: $n = 4$

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

oplossing 1

	♛		
			♛
♛			
		♛	

oplossing 2

		♛	
♛			
			♛
	♛		

Alle oplossingen voor het n bij n bord kunnen we vinden met behulp van backtracking.

- plaats de dames een voor een

- probeer de dame in alle kolommen:

  - als ze geplaatst kan worden, ga dan op **dezelfde** manier verder met de *volgende* dame

  - zo niet: probeer haar in de volgende kolom (keuze herzien)

- als ze nergens geplaatst kan worden, verschuif dan de *vorige* dame: eerdere keuze herzien!

Als de `rij`-de dame in alle n kolommen is geprobeerd, wordt de dame uit de vorige rij herzien, dus een plek naar rechts gezet, etc, . . .

Bij de recursieve oplossing wordt automatisch een niveau teruggesprongen, bij de iteratieve oplossing moeten we dit zelf expliciet doen.

Zetdames recursief

```
void zetdames (int n, int rij, int stand[ ], int & aantal) {
 // probeert de rij-de dame neer te zetten; de eerste rij-1
 // dames staan al goed: backtracking met recursie
  int kolom;
  if (rij == n+1) {
    drukaf (n, stand); // druk goede stand af
    aantal++; // en tel het aantal goede standen
  }  // if
  else
    for (kolom = 1; kolom <= n; kolom++) {
      stand[rij] = kolom;
      if (geenaanval (rij, stand))
        zetdames (n, rij+1, stand, aantal);
    }  // for
}  // zetdames
```

```
bool geenaanval (int rij, int stand[ ]) {
  bool veilig = true; int hulprij = 1;
  while (veilig && (hulprij < rij)) {
    veilig = ((stand[rij] != stand[hulprij]) &&
              (stand[rij]-stand[hulprij] != rij-hulprij) &&
              (stand[rij]-stand[hulprij] != hulprij-rij));
    hulprij++;
  }//while
  return veilig;
}//geenaanval
```

Het hele programma

```
#include <iostream>
using namespace std;
const int MAX = 20;
bool geenaanval (int rij, int stand[ ]) {
  bool veilig = true; int hulprij = 1;
  while (veilig && (hulprij < rij)) {
    veilig = ((stand[rij] != stand[hulprij]) && (stand[rij]-stand[hulprij] !=
              rij-hulprij) && (stand[rij]-stand[hulprij] != hulprij-rij));
    hulprij++; }//while
  return veilig; }//geenaanval
void drukaf (int n, int stand[ ]) {
  for (int i = 1; i <= n; i++) cout << stand[i] << " ";
  cout << endl; }//drukaf
void zetdames (int n, int rij, int stand[ ], int & aantal) {
  int kolom;
  if (rij == n+1) { drukaf (n, stand); aantal++; }//if
  else
    for (kolom = 1; kolom <= n; kolom++) { stand[rij] = kolom;
      if (geenaanval (rij, stand)) zetdames (n, rij+1, stand, aantal); }//for
}//zetdames
int main ( ) {
  int stand[MAX]; int grootte; int teller = 0;
  do {
    cout << "Grootte schaakbord ( < " << MAX << " ) .. "; cin >> grootte;
  } while (grootte < 1 || grootte >= MAX);
  zetdames (grootte, 1, stand, teller);
  cout << endl << "Aantal: " << teller << endl << endl; return 0;
}//main
```

Het kan natuurlijk ook **niet-recursief**:

```
void zetdames (int n) {  // niet recursief
  int stand[MAX];
  int rij = 1; stand[1] = 0;  // zet eerste dame klaar
  while (rij > 0) {
    stand[rij]++;  // volgende kolom
    while ((stand[rij] <= n) && (!geenaanval (rij, stand)))
      stand[rij]++;  // eerste de beste goede kolom
    if (stand[rij] <= n)
      if (rij == n)  // n-de dame gezet
        drukaf (n, stand);
      else {  // nog niet alle dames gezet
        rij++;
        stand[rij] = 0;
      }
    else  // alle kolommen van een rij geprobeerd
      rij--;  // vorige dame herzien
  } // while
} // zetdames
```

State-space tree dames

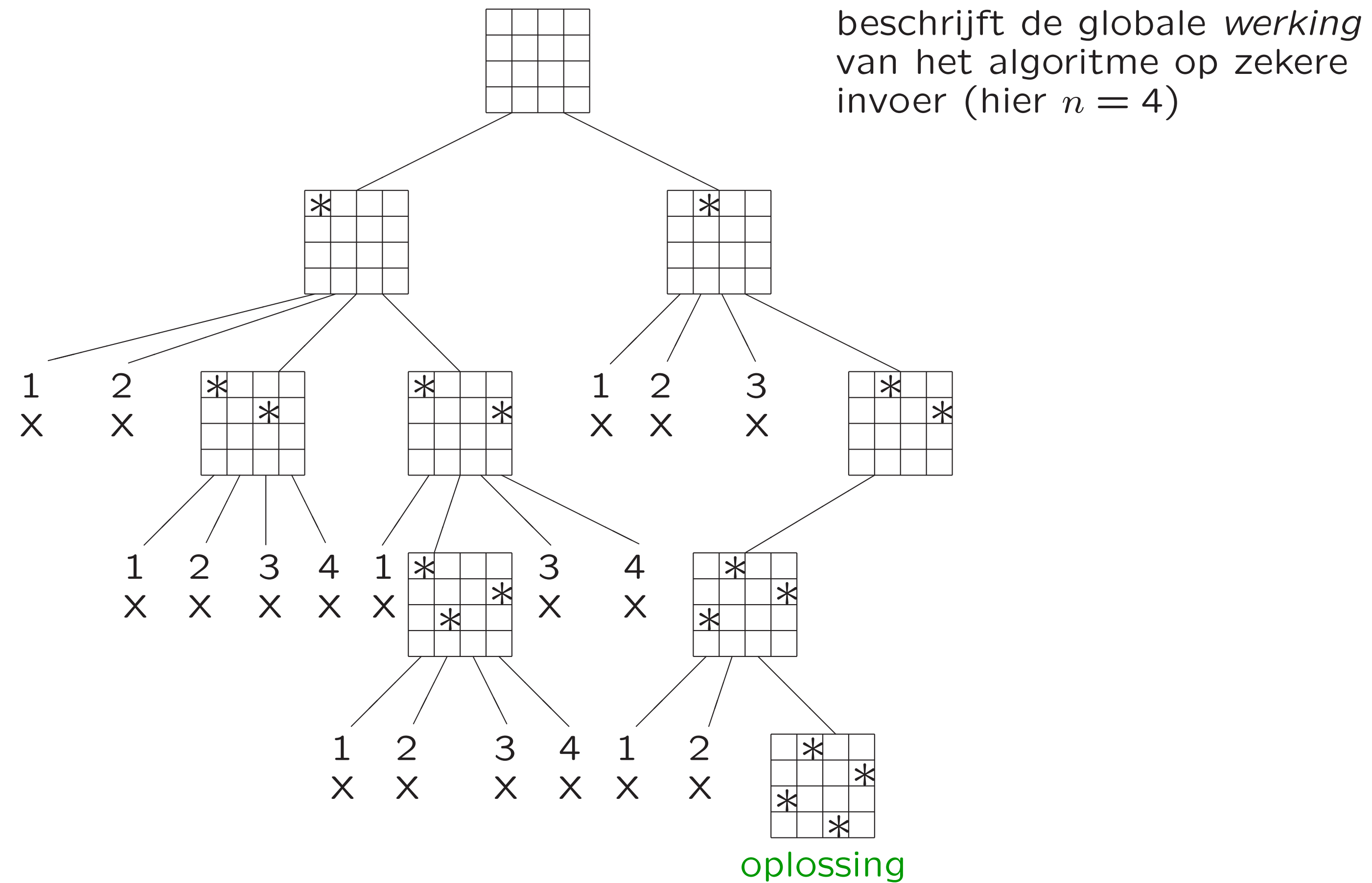

beschrijft de globale *werking* van het algoritme op zekere invoer (hier $n = 4$)

x: deeloplossing niet verder uitbreiden, keuze herzien

De volledige toestandsruimte (state space) voor het damesprobleem is exponentieel:

- 1 begintoestand (leeg bord)
- $n!$ eindtoestanden (n dames geplaatst)(*)
- $n + n*(n-1) + n*(n-1)*(n-2) + \ldots + n*(n-1)*\ldots*2$ tussengelegen toestanden (de eerste 'zoveel' dames geplaatst)(*)

Backtracking is hier zeker beter dan exhaustive search, maar zal voor grote probleeminstanties toch exponentieel veel tijd kosten.

(*) We bekijken alleen toestanden met hooguit één dame per rij en hooguit één per kolom.

- **Lezen/leren bij dit college:**
  Paragraaf 3.4, 3.5, sheets, 12 inleiding, 12.1 (dames)
- **Werkcollege** BF, ES en backtracking:
  donderdag 19 maart 2015, 13:45–15:30, in zaal B2
- **Opgaven:**
  zie http://keep.liacs.leidenuniv.nl/~graafjmde/ALGO/
- **Deadline** programmeeropdracht 1:
  deadline maandag 23 maart 2015, 12:00 uur
- **Vragenuren** programmeeropdracht 1:
  donderdag 19 maart 2015, 15:30–17:00, zaal 306/308
  vrijdag 20 maart 2015, 15:30–17:00, zaal 306/308
- **Volgend college:**
  vrijdag 20 maart 2015, 11:15–13:00, zaal B2